

За да получатъ озонъ, турятъ въ доста голяма боца пръчка отъ фосфоръ (фосфорътъ ся продава на пръчки, кои могатъ да ся рѣжатъ съ ножъ), наливатъ въ нея до полвина пръчката вода и послѣ, отъ време на време, расклещатъ водата; въ този случай озонъ тъ ся образува въ такова голямо количество, щото вонята му скоро ся разпръсва по цялъ кѫщъ. Тъзи воня макаръ да прилича на вонята на фосфорътъ, нъ ся отличава отъ нея същественно, и освѣнъ това обладава съвсѣмъ особни свойства: озонътъ разлага химически тѣ съединения и отъ това може да измѣни и съвършено да уничтожи цветътъ на краските. За примѣръ нека приведемъ слѣдующе то. Има вещество, кое то по видъ прилича на соль и е известно подъ името йодистъ калый; то състои отъ просто то тѣло йодъ, и известниятъ вече намъ металъ калый. Йодътъ има свойство да окрасява нишастьта съ синь цветъ. Ако раstryемъ йодистиятъ калый връхъ обикновенъ клейстеръ, и съ тъзи смѣси намажемъ кѫсъ книга, то книга та ще си остане бяла какъ то и испреди, защо то до тогава, до дѣто йодътъ ся намира въ съединение съ калый, клейстерътъ не получва синь цветъ. Нъ принесете книга та въ пространство, кое съдържа озонъ, и тя тосъ-частъ ще ся окраси съ синь цветъ: наклонността на азонътъ за съединение съ калый е толкова силна, че то той испѣждва отъ йодистиятъ калый йодътъ, който дохожда въ съединение съ клейстерътъ, кой покрива книжка та и измѣнява цветътъ и.

Ето защо тъй приготвени тѣ книжки съставятъ превъсходно средство да ся открай присѫтствие то на озонътъ; тѣ до такава степень сѫ чувствителни, щото синѣятъ кога то го има въ такова количество, кое не е достатъчно даже за най остро то обоняние.

Не по малко е забележително свойство то на